

[Finansministeren.]

forslaget. Skal jeg sammenfatte det kort, kan jeg vist sige, at når en afskrivningsberettiget bygning sælges, beskattes skatteyderen efter de nævnte regler af „det for meget afskrevne beløb“, selv om dette udtryk måske ikke er helt dækkende. Efter forslaget skal den forlods afskrivning af investeringstilskuddet altså medregnes ved opgørelsen af dette „for meget afskrevne beløb“.

Den del af investeringstilskuddet, der ikke henføres til bygninger, skal efter forslaget henføres til maskiner, inventar og lignende driftsmidler. Denne del af tilskuddet skal fradrages ved opgørelsen af den afskrivningsberettigede saldoværdi på samme måde, som salgssummer fradrages efter afskrivningslovens § 2, stk. 3. Denne fremgangsmåde medfører den praktiske fordel, at investeringstilskuddet ikke skal fordeles på de enkelte maskiner, inventargenstande osv.

Af praktiske grunde foreslås det, at den såkaldte „kompletterende regel“ i afskrivningslovens § 4, stk. 1-2, ikke skal kunne anvendes på driftsmidler, der er anskaffet i et indkomstår, hvori et investeringstilskudsbeløb er fradraget ved opgørelsen af den afskrivningsberettigede saldoværdi.

Lovforslaget indeholder nærmere regler om, hvorledes der skal forholdes, når investeringstilskuddet ikke er opgjort endeligt på det tidspunkt, hvor den skattepligtige indkomst skal opgøres, og når et tilskudsbeløb kræves tilbagebetalt efter en herom foreslået regel i egneudviklingsloven. Med hensyn til disse spørgsmål og en række enkeltheder tillader jeg mig at henvise til lovforslaget og bemærkningerne.

Lovforslaget om ændring af lov om investeringsfonds må ses i sammenhæng med den forlods afskrivning af investeringstilskud til bygninger m. v., som jeg omtalte før. For at undgå at denne forlods afskrivning ikke kan rummes i bygningens anskaffelsessum, foreslås det, at investeringsfondshenlæggelser kun skal kunne anvendes til forlods afskrivning på den del af bygningens anskaffelsessum, som er tilbage, når investeringstilskuddet er afskrevet forlods.

I lovforslaget om ændring af lov om indskud på etableringskonto stilles der forslag om en tilsvarende begrænsning i adgangen

til at anvende etableringskontoindskud til forlods afskrivning på bygninger.

Med disse bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale de tre lovforslag til en hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte følgende forslag:

Forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat),

forslag til lov om ændring af lov om ikrafttræden af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat),

forslag til lov om ændring af lov om investeringsfonds. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),

forslag til lov om ændring af lov om indskud på etableringskonto. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),

forslag til lov om ændring af lov om nedslag i skatteansættelsen for renteindtægter m. v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),

forslag til lov om ændring af lov om oprettelse af en landsskatteret og om tilsynet med skatteligningen m. v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),

forslag til lov om ændring af lov om amtskatteråd og amtsskatteinspektorer. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden),

forslag til lov om ændring af lov nr. 191 af 31. maj 1968 om ændring af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden) og

forslag til lov om ændring af lov nr. 192 af 31. maj 1968 om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v. (Ændringer som følge af kildeskattens ikrafttræden).

Forslaget om ændringer i kildeskatteloven drejer sig i det væsentlige om tekniske ændringer foranlediget af de overvejelser, der har fundet sted under det fortsatte arbejde med kildeskatteadministrationens tilrettelæggelse, og de forhandlinger, der i forbindelse hermed er ført med repræsentanter for den kommunale skatteadministration.

De øvrige lovforslag har til formål at tilpasse reglerne i de pågældende skatte love til kildeskatteordningen. Det drejer

[Finansministeren.]

sig således i alt væsentligt om tekniske og redaktionelle ændringer, hvorom jeg tillader mig at henvise til de udførlige bemærkninger.

En del af de foreslåede ændringer i kildeskatteloven er en følge af de nye regler om særskilt beskatning af gifte kvinder. Det gælder således den nye § 26 A, der foreslås indsat. Bestemmelsen omhandler afskrivning på driftsmidler m. m. i ægtefællers erhvervsvirksomheder. Det nye system med særskilt beskatning af hustruen nødvendiggør en helt nøjagtig opgørelse af hustruens indkomst ved selvstændig virksomhed. Ved denne opgørelse fradrages bl. a. sædvanlige afskrivninger på driftsmidler og andre afskrivningsberettigede aktiver hørende til hustruens virksomhed. Man har fundet det hensigtsmæssigt, at der herved lægges vægt på, i hvilken virksomhed aktivet anvendes, og ikke på, hvem af ægtefællerne der er ejer af det.

Efter den nuværende praksis tillægges der ikke ægtefællers indbyrdes retshandler skattemæssig betydning. Der kræves således ikke særlig indkomstskat af fortjeneste ved salg af en fast ejendom fra den ene ægtefælle til den anden. En sådan beskatning ville også rejse store likviditetsmæssige problemer for ægtefællerne. Den nævnte praksis forudsættes opretholdt. Sker der overdragelse af erhvervmæssige aktiver fra den ene ægtefælle til den anden, bliver der derfor efter forslaget ikke tale om beskatning af fortjeneste eller fradrag for tab herved, og den anden ægtefælle indtræder i retten til at foretage afskrivninger. Sælges der senere til tredjemand, må den anden ægtefælle så beskattes af eventuel fortjeneste og have fradragretten for eventuelt tab. De fleste af de ændringer, der foreslås i loven om investeringsfonds, står også i forbindelse med de nye beskatningsregler for ægtefæller. Ændringerne går ud på i højere grad at holde ægtefællers investeringsfondshenlæggelser udsondret fra hinanden af hensyn til den særskilte beskatning af den gifte kvinde. Nogle lignende ændringer foreslås i loven om indskud på etableringskonto.

En række foreslåede ændringer i kildeskatteloven angår personer med forskudt regnskabsår. Det drejer sig hovedsagelig om

erhvervsdrivende. I de allerfleste tilfælde er regnskabsåret forskudt bagud, således at det udløber inden udgangen af det kalenderår, der normalt lægges til grund ved indkomstopgørelsen for et givet skatteår. Efter kildeskattelovens ordning skal sådanne skatteydere betale de foreløbige skatter i løbet af det forskudte regnskabsår i stedet for i løbet af kalenderåret. Forskudsligning og slutligning må så ske til terminer, der i hvert enkelt tilfælde er afpasset til det forskudte regnskabsår. Det vil igen medføre en forskydning af selvangivelsesfrister og klagefrister for disse skatteydere. Af hensyn til arbejdsgangen både i den lokale skatteadministration og hos de centrale skattemyndigheder har man fundet det mere hensigtsmæssigt, at ligningsarbejde og opkrævning m. m. foretages til de sædvanlige terminer også for skatteydere med forskudt regnskabsår. Der stilles derfor forslag om at ændre reglerne, således at skattebetalingsperioden også for personer med forskudt regnskabsår bliver kalenderåret. Skatten for det enkelte kalenderår må da beregnes på grundlag af indkomsten i det forskudte regnskabsår.

I øvrigt kan jeg som nævnt henvise til lovforslagenes bemærkninger og anbefaler forslagene til det høje tings velvillige behandling.

Hermed vil de lovforslag, som kildeskattelovens gennemførelse medfører, i det store og hele være forelagt tinget. Tilbage står kun nogle ændringer i sømandsskatte-loven samt konsekvensændringer i forskellige skattelove som følge af det forslag om beskatning af dødsboer, som jeg i dag fremsætter i tinget.

Endelig skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om opkrævning af indkomst- og formueskat for personer m. v. (Kildeskat). (Beskatning af dødsboer).

Forslaget går ud på at ændre kildeskattelovens regler om beskatning af dødsboer. Disse regler betegner et afgørende brud med den gældende ordning, hvorefter såvel løbende indtægter som realisationsavancer i vidt omfang undgår beskatning i forbindelse med dødsfald. Efter kildeskatteloven skal beskatningen ved dødsfald ske kontinuert, d. v. s. i umiddelbar fortsættelse af afdødes beskat-